

Św. Fryderyk

»POTRZEBA MAŁO ALBO TYLKO JEDNEGO...«

NR XXIX/2010 (431)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYŃCIE

18 LIPCA 2010

Chrystus wypełnia i objawia w Kościele swoją własną tajemnicę jako cel zamystu Bożego: „Wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie”^{Ef 4, 40, 51b} Św. Paweł nazywa „wielką tajemnicą”^{Ef 5, 32} obłubieńce zjednoczenie Chrystusa z Kościołem. Ponieważ Kościół jest zjednoczony z Chrystusem jako ⁷⁹⁶ swolm obłubieńcem^{Por. Ef 5, 25-27,} także on sam staje się tajemnicą^{Por. Ef 3, 9-11}. Kontemplując w nim tę tajemnicę, św. Paweł pisze: „Chrystus pośród was – nadzieja chwały”^{Kol 1, 27,} [KKK, 772]

SZESNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

CHRYSZTUS W DOMU MARI I MARTY, ENGELBRECHT SZ, Cornelis (ok. 1462, Leiden – 1527, Leiden), 1515-20, olejny na panelu, 55x44 cm, Rijksmuseum, Amsterdam; źródło: www.rijksmuseum.nl

Z KSIĘGI RODZAJU Rdz 18, 1-10a

Pan ukazał się Abrahamowi pod dębami Mamre, gdy ten siedział u wejścia do namiotu w najgorętszej porze dnia. Abraham, spojrzawszy, dostrzegł trzy ludzkie postacie naprzeciw siebie. Widząc je u wejścia do namiotu, podążył na ich spotkanie.

A pokłoniwszy się im głęboko, rzekł: „O Panie, jeśli jestem tego godzien, racz nie omijać swego sługi! Przyniosę trochę wody, wy zaś raccie obmyć sobie nogi, a potem odpocznijcie pod drzewami. Pozwólcie też, że pójdę wziąć nieco jedzenia, abyscie się pokrzepili, zanim pójdziecie dalej, skoro przechodzicie koło sługi waszego”. A oni mu rzekli: „Uczyn tak, jak powiedziałeś”.

Abraham poszedł więc spiesznie do namiotu Sary i rzekł:

„Prędko zacząć ciasto z trzech miar najczystszej mąki i zrób podpiomyki”. Potem podążył do trzody i wybrałszy tłuste i piękne cielę, dał je studze, aby ten szybko je przyrządził. Po czym, wzięwszy twaróg, mleko i przyrządzone cielę, postawił przed nimi, a gdy oni jedli, stał przed nimi pod drzewem.

Zapytali go: „Gdzież jest żona twoja, Sara?”. Odpowiedział im: „W tym oto namiocie”. Rzekł mu jeden z nich: „O tej porze za rok znów wrócę do ciebie, twoja zaś żona Sara, będzie miała wtedy syna”.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 15

REFREN: **Prawy zamieszka w domu Twoim, Panie**

Kto zamieszka na Twej górze świętej?

Ten, kto postępuje nienagannie, działa sprawiedliwie i mówi prawdę w swym sercu, kto swym językiem oszczerstw nie głosi.

Kto nie czyni bliźniemu nic złego,

nie ubliża swoim sąsiadom,

kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę,

ale szanuje tego, kto się boi Pana.

Kto dotrzyma przysięgi dla siebie niekorzystnej,

kto nie daje swych pieniędzy na lichwę

i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.

Kto tak postępuje, nigdy się nie zachwieje.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO KOŁOSAN Kol 1, 24-28

Bracia:

Teraz raduję się w cierpieniach za was i ze swej strony w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół. Jego sługą stałem się według zleconego mi wobec was Bożego władztwa: mam wypełnić posłannictwo głoszenia słowa Bożego.

Tajemnica ta, ukryta od wieków i pokoleń, teraz została objawiona Jego świętym, którym Bóg zechciał oznajmić, jak wielkie jest bogactwo chwały tej tajemnicy pośród pogan.

Jest nią Chrystus pośród was – nadzieja chwały. Jego to głosimy, upominając każdego człowieka i ucząc każdego człowieka z całą mądrością, aby każdego człowieka okazać doskonałym w Chrystusie.

AKLAMACJA Por. Dz 16, 14b

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Otwórz, Panie, nasze serca,

abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA Łk 10, 38-42

Jezus przyszedł do pewnej wsi. Tam niejaka niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do swego domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która siadła u nóg Pana i przysłuchiwała się Jego mowie. Natomiast Marta uwijała się koło rozmaitych posług. Przystąpiła więc do Niego i rzekła: „Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła”.

A Pan jej odpowiedział: »Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona«.

PATRON TYGODNIA: ŚW. FRYDERYK Z UTRECHTU, BISKUP I MĘCZENNIK

Urodził się ok. 780 w Friesland. Był wnukiem króla Fryzji, Radbouda.

Nauki pobierał w Utrechcie. Jednym z jego nauczycieli był bp. Ricfried. Po ukończeniu został wyświęcony na kapłana i wysłano go na tereny misyjne w północnej części diecezji Utrechtu (i poza nią), gdzie ciągle jeszcze żyło wielu pogan. Wiadomo, że nauczał w Walcheren oraz Stavoren i okolicach (wraz ze św. Odulfusem).

Po śmierci

Ricfrieda w 815/6 został biskupem Utrechtu. Jako biskup kontynuował działalność misyjną na ciągle pogańskich terenach...

Znany był z pobożności. Ceniono też jego wiedzę i erudycję. Prowadził korespondencję z najznamińszymi postaciami swojej epoki. Brał aktywny udział w synodzie w Mainz w 829.

Napisał też modlitwę do Trójcy Przenajświętszej, która przez wieki była używana w Holandii.

Miał być również autorem biografii św. Bonifacego: „Vita St. Bonifaci”.

Okoliczności jego męczeńskiej śmierci nie są dokładnie znane. Tradycja utrzymuje, iż zaszytletowało go, gdy odprawiał Mszę św., dwóch mężczyzn w 834/8. W ostatnich chwilach życia recytował miał słowa Psalmu 116 „Będę chodził w obecności Pańskiej w krainie żyjących”...

Źródła z XI i XII w. podają, iż morderstwo dokonane zostało na polecenie cesarzowej Judyty, krytykowanej przez Fryderyka za prowadzony styl życia. Inne źródła natomiast śmierć Fryderyka przypisują wrogim chrześcijaństwu pogańskim mieszkańcom Walcheren, gdzie biskup nauczał...

Pochowany został w Utrechcie i dziś jego relikwie przechowywane są w kościele św. Salwatora.

Cnoty Fryderyka wychwalali już mu współcześni. Rabanus Maurus na przykład napisał specjalny poemat mu poświęcony. A wkrótce po śmierci Fryderyk został kanonizowany.

Jest patronem cierpiących na wady słuchu.

(uroczystość 18 lipca)

il.: ŚW. FRYDERYK Z UTRECHTU, SCERPSWERT, Elyas (tworzył XIVw., Utrecht), 1362, srebro, wys. 45 cm, Rijksmuseum, Amsterdam; źródło www.wqa.hu

INFORMACJE PARAFIALNE

Organizowane są dwa obozy letnie dla dzieci naszej parafii:
W dniach 1-14.VIII organizowane są letnie kolonie dla dzieci w Pyzówce k. Nowego Targu.

Parafialny Zespół Caritas będzie współorganizatorem obozu wakacyjnego w Murzasichlu, na który chce zabrać 15 dzieci z rodzin ubogich.

Parafia Rzymo-Katolicka św. Zygmunta, ul. Wiślana 85, 05-507 Słomczyn PKO S.A. VII O. w Warszawie nr r-ku 51 1240 1109 1111 0010 1498 1185 z dopiskiem „Obóz Murzasichle”

Parafia Rzymo-Katolicka św. Zygmunta, ul. Wiślana 85, 05-507 Słomczyn PKO S.A. VII O. w Warszawie nr r-ku 51 1240 1109 1111 0010 1498 1185 z dopiskiem „Obóz Murzasichle”

Trwa coroczna, lipcowa zbiórka pieniężna na wyprawki szkolne dla najuboższych dzieci z naszej parafii, organizowana przez Parafialny Zespół Caritas.

W czasie wakacyjnego odpoczynku zachęcamy! do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ZAPOWIĘDZI

Zapowiedź II: Michał Andrzej KAWECKI, kawaler, i Magdalena Maria Sawic, panna, oboje z parafii tutejszej

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez ww osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną

POLSKIE MADONNY (138): MATKA BOŻA POCIESZENIA W KRYPNIE

Jak głosi jedna z legend (a jest ich kilkanaście!), obraz Matki Bożej pojawił się na grubej lipie, pod którą była krypa przeznaczona do pojenia koni.

Według skąpych źródeł historycznych, obraz przechowywano w kościele lub na dworze Radziwiłłów w Knyszynie (albo też na dworze starosty knyszyńskiego, Jana Hetmana Zamojskiego).

Niektórzy historycy twierdzą, że został ofiarowany do nowo wybudowanej fary knyszyńskiej w 1520. przez biskupa Erazma Ciółka - plebana goniądzkiego.

W 1625 Katarzyna Zamojska - żona Tomasza Zamojskiego, podkanclerzego królewskiego - ufundowała drewnianą świątynię, która była kościołem filialnym parafii knyszyńskiej.

świątynia, która była kościołem filialnym parafii knyszyńskiej. W latach 1881-1885 wzniesiono w Krypnie obecny kościół murowany.

Zginął w trakcie przechodzenia frontu w sierpniu 1944. W czasie II wojny światowej sanktuarium zostało zresztą poważnie uszkodzone.

Po tej ostatniej pozostało tylko małe draśnięcie na policzku Świętego Wizerunku, spowodowane odłamkiem z pocisków artyleryjskich eksplodujących w świątyni...

Te, „która od wieków doznaje tu czci, a ostatnio jest szczególnie czczona jako Patronka rodzin Archidiecezji Białostockiej”, uroczyste koronował, koronami papieskimi, 8.IX.1985, Prymas Polski kard. Józef Glemp

W czasie uroczystości koronacyjnych prymas Polski powiedział: „Nasze korony, które zawierają w sobie ofiarę pracy i serca tutejszego ludu, gdy będą ozdabiać skronie Dzieciątka Bożego i Matki Najświętszej, mają być znakiem na pokolenia - znakiem wiary i wielkiej czci.

A Ojciec św. Jan Paweł II w telegramie napisał: „Modłę się, aby synowie i córki tej ziemi, wpatrzeni we wzór Matki Pocieszenia, byli zawsze silni wiarą, nadzieją i miłością oraz czuli się współodpowiedzialni za Ewangelię i za Dzieło Zbawienia”

adres: 19-111 Krypno, Kościelne 29 źródło: www.krypno.bialystok.opoka.org.pl

POCZET PAPIEŻY (153): WIKTOR II

Gebhard urodził się ok. 1018 w bawarskim Nordgau, lub w Szwabii (jak podają źródła niemieckie). Pochodził z rodu hrabiów Dollnstein-Hirschberg

Od 1042 zasiadł na stolicy biskupiej w Eichstätt (miał wtedy 24 lata, ale cesarz przekonany został do niego został przez abpa Bardo z Miśni), ciesząc się wielkim autorytetem jako doradca i kanclerz na dworze Henryka III...

Przyjął propozycję dopiero, gdy cesarz zgodził się oddać Stolicy Apostolskiej wszystkie zaanektowane uprzednio tereny.

W 1053 namówił cesarza na odmowę wsparcia Leona IX w starciach z nacierającymi od południa Italii Normanami.

Po śmierci Leona na dwór cesarski przybył Hildebrand z prośbą o wyznaczenie Gebharda na następcę św. Piotra.

Rządził Kościołem w duchu swego poprzednika Leona IX, czyli kościelnej odnowy. Zwoływane przezeń synody reformistyczne: we Florencji (1055), Tuluzie (1056), Compostelli (1056) i Rzymie (1057).

Podczas swego pobytu w 1056 w Niemczech był świadkiem przedwczesnego zgonu Henryka III, który powierzył jego opiece swego niepełnoletniego syna, Henryka IV.

Począwszy od lutego 1057 Wiktor II kontynuował zwoływanie i organizowanie synodów reformistycznych w Italii.

Zgodnie z życzeniem papieża, jego szczątki wieziono do Eichstätt, gdzie miał zostać pochowany.

Na tym pontyfikacie zakończyła się ścisła współpraca cesarstwa i papieża w zabiegach o zreformowanie Kościoła.

ii. WIKTOR II, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym, źródło: www.niedziela.pl

Table with 2 columns: Event/Service and Time. Includes 'Msze Święte', 'Kancelaria Parafialna', and 'Księża'.